

Siedem groszy

WIADOMOSCI ZE SWIATA-NAJCIEKAWSZE PROCESY. SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Ostatnia droga króla-bohatera

Zwłoki króla Belgów spoczęły w grobowcu rodzinnym

Bruksela, 22-go lutego.
Ze wszystkich miast Belgii zjeżdżają do Brukseli olbrzymie tłumy dla wzięcia

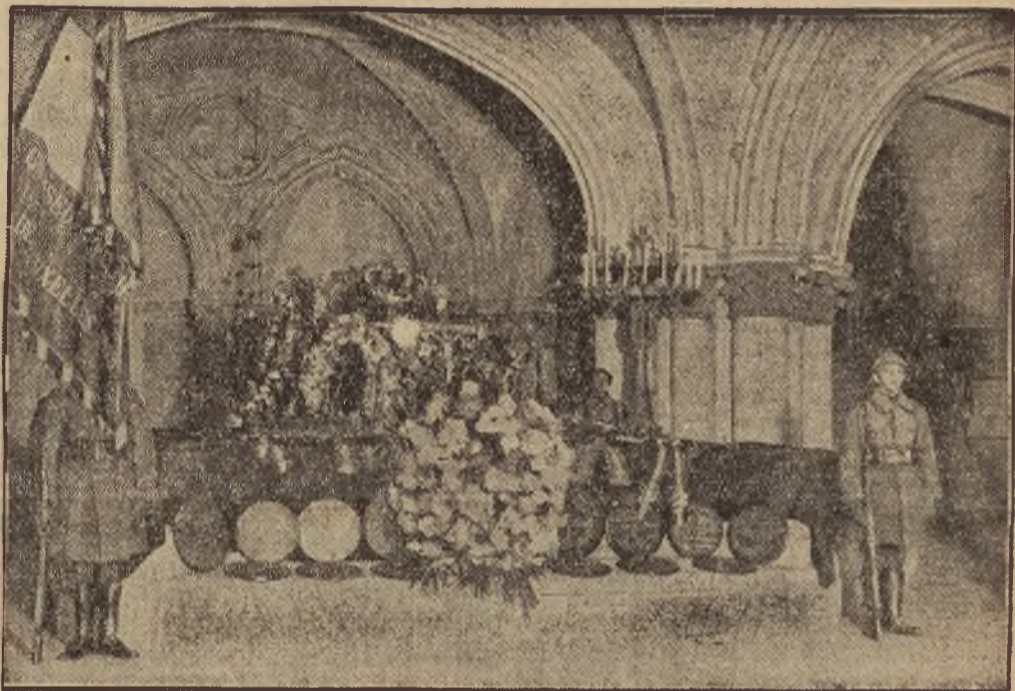
Albert I, tragicznie zmarły król Belgów.

udziału w pogrzebie króla. Ruch na ulicach jest bardzo ożywiony. W środę wie-

czorem miało się wrażenie, że liczba mieszkańców Brukseli wzrosła dwukrotnie. ¼ przyjezdnych musi spędzić noc pod gołym niebem, gdyż hotele są przepełnione. Na szczęście noc była pogodna. Publiczność zaczęła już w środę wieczorem zajmować miejsca na ulicach, które miały kroczyć orszak pogrzebowy.

Uroczystości pogrzebowe króla Alberta zakończyły się w czwartek złożeniem zwłok królewskich w grobach rodziny panującej w kaplicy zamku Laeken.

O godz. 8 rano wyruszył z pałacu królewskiego orszak żałobny. Zwłoki króla Alberta spoczywały na armatniej lawecie. Na czele konduktu kroczył prymas Belgii, arcybiskup Malines, kardynał van Roey, w otoczeniu wszystkich biskupów belgijskich. Trumna owinięta była w sztandar o barwach narodowych. Obok trumny oficer niesie okryty krepą proporczyk wojenny króla. Drugi oficer prowadzi konia królewskiego w żałobnym czapraku. Za trumną postępują tylko dwaj synowie królewscy: następca tronu Leopold, książę Brabantu, który obecnie wstąpi na tron, i hrabia Flandrii, Karol, oraz zięć zmarłego króla, następca tronu włoskiego, ks. Humbert.

Grobowiec królów belgijskich w kaplicy w Laeken, gdzie złożony został na wieczny odpoczynek Wielki Król Belgów Albert I.

Defilada 40 tysięcy kombatantów

Wśród bicia dzwonów kondukt dotarł do katedry Godulli, gdzie zatrzymano lawetę, poczem rozpoczęła się trwająca przeszło 2 godziny defilada armii belgijskiej, oddziałów francuskich i włoskich

oraz organizacji b. kombatantów. Przed trumną, tonącą w powodzi wieńców, przedefilowało przeszło 40 tys. uczestników wielkiej wojny.

Delegacje z całego świata

O godz. 12, po zakończeniu uroczystości kościelnych, pochód ruszył do zamku w Laeken. Oprócz najbliższej rodziny postępowali za trumną: Na czele delegacji Brazylii generał dywizji de Castro

oraz ambasador Chermont, na czele delegacji francuskiej — prezydent Lebrun, premier Doumergue, minister Barthou i marszałek Petain, na czele delegacji angielskiej książę Walji oraz feldmarszałek

ford Allenby, na czele delegacji włoskiej — następca tronu książę Humbert oraz gen. Gloria, na czele delegacji niemieckiej — dawny minister niemiecki w Brukseli Keller, który przebywa w charakterze ambasadora nadzwyczajnego, na czele delegacji austriackiej — minister Moellwald, poseł nadzwyczajny Austrii w Paryżu, na czele delegacji portugalskiej — minister spraw zagranicznych Caffro de Matta oraz minister Kolonij Monteiro, na czele delegacji rumuńskiej — książę Mikołaj, brat króla Karola, oraz minister Angelesco i gen. Mano, na czele delegacji szwedzkiej stoi następca tronu książę Gustaw Adolf i książę Karol, na czele delegacji szwajcarskiej — minister Baroey, na czele delegacji luksemburskiej — książę małżo-

nek Feliks Burboński i premier Bech, na czele delegacji Meksyku — ambasador specjalny Santos, na czele delegacji polskiej — generał Daniel Konarzewski w charakterze ambasadora nadzwyczajnego, na czele delegacji bułgarskiej — król Borys i książę Cyryl, na czele delegacji duńskiej — następca tronu ks. Axel, na czele delegacji lotewskiej — minister spraw zagranicznych Salnais, na czele delegacji egipskiej — poseł w Brukseli Ahmet-Pasza i na czele delegacji kubańskiej — poseł w Londynie Patterson-y-Janregny. Dalej członkowie korpusów dyplomatycznych i delegacje, wśród których powszechną uwagę zwraca wyniosła postać Ignacego Paderewskiego.

Przed zamkiem królewskim w Brukseli dziesiątki tysięcy ludzi oczekuje na wypuszczenie ich do kaplicy żałobnej, dla oddania ostatniego holdu zmarłemu królowi.

Ostatni hold poddanych

W uroczystościach pogrzebowych wzięły udział nieprzeliczone tłumy ludności, które w głębokim milczeniu uczestniczyły w pogrzebie wielkiego monarchy. Od wczesnego ranka plac Zam-

kowy zalegały tłumy ludzi, przybyłych z najdalszych zakątków kraju, by oddać hold zwłokom króla-bohatera. Straż honorową przy trumnie pełniło dwóch generałów, dwóch oficerów i dwóch żołnierzy.

Paderewski w Brukseli

Z Brukseli donoszą: W środę przybył do stolicy Belgii na pogrzeb króla Alberta Ignacy Paderewski. O śmierci króla Alberta dowiedział się Paderewski w Morges przez radio i natychmiast postanowił udać się do Brukseli dla pożegnania się z śmiertelnymi szczątkami króla-bohatera.

W czasie swego kilkakrotnego pobytu w Brukseli mistrz mieszkał zawsze na zamku jako gość królowej. Paderewski kilkakrotnie po wojnie urzędował w stolicy Belgii koncerty na cele dobroczynne zawsze pod protektorem królowej, która jest gorącą entuzjastką jego sztuki.

Belgijską rodzinę królewską łączyły z Paderewskim stosunki ścisłej przyjaźni.

Śmierć wywarła na mistrzu niezwykle przygnębiające wrażenie.

600 tys. zł. na regulację Czarnej Przemszy

uchwalila Śląska Rada Wojewódzka

Śląska Rada Wojewódzka na środowisku posiedzeniu przyjęła sprawozdanie z wykonania Funduszu Stypendjalnego im. Karola Miarki i Pawła Stalmacha za rok

szkolny 1932/33 i mianowała p. Pitere Adama sekretarzem Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach. Następnie ustaliła Rada grupy wyborcze do wydziału funduszu kontrybucyjnego na cieszyńskiej części Województwa Śląskiego. Kolejna Rada wyraziła zgodę na pokrycie kosztów elektryfikacji Zakładu Psychiatrycznego w Lublińcu oraz na dokończenie budowy elektrowni i wodociągów w sumie 180 tys. zł. z sum budżetu zakładowego na rok 1933-34.

W związku z zatwierdzonym projektem regulacji rzeki Czarna Przemsza Rada Wojewódzka upoważniła p. Wojewodę do wydatkowania na cele regulacji tej rzeki w roku 1934-35 ze Skarbu Śląskiego kwoty 602.500 złotych. Dalej Rada Wojewódzka zatwierdziła projekt regulacji rzeki Ruda, w powiecie rybnickim, kosztem 260 tys. zł., projekt regulacji rzeki Wisły kosztem 850.00 zł.

Dalej Rada Wojewódzka powzięła

uchwałę, upoważniająca Wojewodę Śląskiego do zaciągnięcia pożyczki z Funduszu Pracy na rzecz Skarbu Śląskiego na roboty drogowe, kolejowe, regulacje rzek, urządzenia wodociągów i na wykonanie budowy gmachów publicznych w kwocie 6.835.650 zł., przy czym zaznaczyć trzeba, że ogólny kontyngent z Funduszu Pracy na rok 1934-35 wynosi dla Województwa Śląskiego 8.505.000 zł. Różnica między kwotą, zaciągniętą na rzecz Skarbu Śląskiego, a ogólnym kontyngentem pożyczki, wynosi 1.669.350 zł., która to kwota przypada na samorządy.

Wreszcie Rada Wojewódzka zatwierdziła uchwałę Wydziału Powiatowego w Lublińcu w sprawie zaciągnięcia pożyczki 60 tys. zł. ze Skarbu Śląskiego na elektryfikację powiatu, oraz udzieliła zezwolenia gminie miasta Bielska na sprzedaż Komunalnej Kasie Oszczędności t. zw. domu cehowego. Ponadto zatwierdziła szereg spraw odwoławczych w sprawach podatkowych i komunalnych.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR KIN:

SOSNOWIEC. Zagłębie: „Jasnoloty sen”. Eden: „Piękne jest życie”. Palace: „Wyrók życia”.
BEDZIN. Apollo: „Król cyganów”. Światowid: „Pieśń nad pieśniami”. Nowości: „Jej królewska nośca”.
DĄBROWA. Ars: „Odmęt ulicy”. Bajka: „Parada rezerwistów”.
ZAWIERCIE. Stella: „Jego ekselencja subjekt”.
CZELADZ. Czary: „Szpieg w masce”.

— URUCHOMIENIE „WIESŁAWY”. Na skutek starań władz centralne zapewniano, że kop. „Wiesława” zamknięta niedawno, ma być w najbliższych dniach uruchomiona ponownie.

— CZY BĘDZIE OPNIŻKA PŁAC TRAMWAJARZY? W płatek w inspektoracie pracy w Sosnowcu odbędzie się dalszy ciąg rokowań o ustalenie nowych płac tramwajarzy w Zagłębiu.

— „BIEG KU SŁONCU”. Pod takim tytułem napisał książkę p. J. Szczepek, b. słuchacz i wychowanek Uniwers. Powz. w Czładzi. Książeczka napisana dla młodzieży zawiera zbiór przemówień autora, zasługujących na uwagę. Autor liczy obecnie zaledwie 19 lat i wykazuje dość duży talent. W przygotowaniu ma dalsze dwie prace.

— PROTEKCJONIZM. W ubezpieczalni społecznej w Olkuszu, podlegającej obecnie dyrekcji w Krakowie wakowało kilka posad. Pomimo zgóra setki prób miejscowych rezydentów, żaden z nich nie został przyjęty, natomiast dyrekcja krakowska przysłała na stanowiska „swoich” ludzi. (a)

— KONWERSJA POŻYCZKI M. SOSNOWCA. Powrócił z Warszawy komisarz Sosnowca p. Kuźniak, który zabiegał o konwersję krótkoterminowej pożyczki, zaciągniętej na pęknięcie mechaniczne. Władze przyrzekły zrobić Sosnowca uwzględnić.

— BUDOWA SZKÓŁ. Nowoobrana rada gminy gminy Łosień, obejmującej szereg wsi okolicznych, na swym pierwszym posiedzeniu zajmowała się kwestią rozbudowy szkolnictwa po wsiach. Uchwalono zaciągnąć pożyczkę z Funduszu Pracy w kwocie około 30 tys. zł. na budowę, względnie przebudowę kilku szkół we wsiach Łosień, Łazy, Biedów, Tuczn-Baba, Okradzionów i Łęka.

W Borąbce

Kazimierz k. Strzemiejszczy abonent „Siedmiu Groszy” i „Polonii” z odnośnikiem do domu przyjmuje p. Leon Maczka, dom p. Witawskiej.

Kronika Częstochowska

TEATR KAMERALNY W CZĘSTOCHOWIE.
PIĄTEK. „Różnie bywa”, 4-aktowa sztuka Józefa Wasoglińskiego.

REPERTUAR KIN:

CZĘSTOCHOWA. Atlantic: „Zelazna maska”. Luna: „Motyl brukowy”. Złote słońce: „Sołgani ludzie”. Stylowe: „Skrzydlate fatum”. Pan: „W niewoli u Szekla”. „Urwis”. Muza: „Noc wrażeń”. „Brzygada śmierci”.

— ROBOTY PUBLICZNE. Z nastaniem dni ciepłych rozpoczęła się w Częstochowie przeprowadzane przez magistrat roboty inwestycyjne z uzyskanych na ten cel z funduszu pracy 576.000 złotych. Przedmiotem tych robót będzie: dokończenie budowy szkoły powszechnej, przy ul. Narutowicza; budowa szkoły powszechnej na „Stradomiu”; założenie szpitala na Parpiłce; pokrycie kostką granitową lub asfaltem tak zwanej III-cj Alei; budowa targowiska na Rynku Narutowicza oraz kanału sanitarnego na Stradomiu. Ponadto zostanie zbudowany most betonowy na rzece Stradomce i przebudowana szosa prowadząca do Będzina. Chodzi o to, ażeby przyjmowani byli robotnicy najbardziej potrzebujący pracy, ojcowie rodzin, a nie partyjnicy, przeważnie kawalerowie, którzy się zastępowali na wiecach B. B.

— TRAGICZNE I NIESZCZĘŚLIWE WYPADKI. 21 bm. we własnym mieszkaniu przy ul. Śledźmi Kamienie nr. 21, zmarł nagle Władysław Roscłek lat 66.

— 21 bm. na ulicy N. Marji Panny na przechodzącej Zajdel Stefanję z ul. św. Barbary nr. 48-50 najechał samochód, prowadzony przez Najsingiera Bolesława (Paulińska 66), zadając jej lekkie uszkodzenie ciała.

— 21 bm. na ulicy Wileńskie w Częstochowie zaślaba nagle Franciszka Ludwika Władysława bez stałego miejsca zamieszkania Chorą przewieziono do szpitala przy ulicy Waszyngtońskiej.

— KRADZIEŻE. Barańskiemu Wacławowi skradziono koło od roweru, wartości 40 zł.; Czarną Łaję okradziono na sumę 280 zł.; Horowiczowi Szymonowi skradziono maszynę do pisania; Głowackiemu Stanisławowi zabrano wieprza

— SŁUSZNE KARY. Za zgwałcenie nieletniej skazani zostali przez Sad Okręgowy w Częstochowie w czwartek Józef Wydmuch na półtora roku, a Jan Buła na 1 rok więzienia. Onegdaj za usiłowanie gwałtu skazany został na karę 1 roku więzienia Antoni Wróbel. Te kary może być dla nich nauką, a dla innych brutalnych opryszków — przestroga.

Coloszenia

INSTYTUT detektywów „Pogoń” Katowice Rynek 4. poszukuje konfidentów, informatorów, załączycy znaczek. 1467d

Sensacyjna skarga przeciw Rybn. Gwar. Węglowemu

o odszkodowanie w wysokości 2 milionów zł.

W najbliższym czasie odbędzie się szereg wielkich procesów cywilnych w Katowicach. M. in. ma zamiar zaskarżyć przedsiębiorca samochodowy Sało Żmigrod z Katowic Rybnickie Gwarectwo Węglowe o odszkodowanie w wys. 2 milionów złotych za niedostarczoną, a w okresie inflacyjnym zapłaconą szlakę. Z. podobno jeszcze w 1921 r. wpłacił Rybn. Gwar. Węglowemu 5 milionów marek za szlakę, której jednak nie odebrał, gdyż uległa ona spaleni.

Ze względu na ogromne koszty procesu Żm. narazie skarży Rybn. Gwarectwo o odszkodowanie w wysokości 50.000 zł.

W dniu 3 marca br. odbędzie się w tej sprawie lokalny termin cywilny. Proces ten jednak — jak słychać — nie ma widoków powodzenia. Zaznaczyć należy, że ówczesny dyrektor Rybn. Gwar. w związku z tą sprawą usunięty został z swego stanowiska.

Sprawa rozbudowy Czeladzi

Z posiedzenia rady przybocznej

Onegdaj w Czeladzi odbyło się posiedzenie rady przybocznej, na którym między innymi rozpatrywano oferty trzech architektów na planową zabudowę miasta.

Po naradach rada postanowiła wykonanie planów poruczyć arch. Janowi Ogiłkowi, czeladzianinowi, za sumę 10.400 zł. Plany mają być wykonane etapami w ciągu 2 lat. Na skutek tej decyzji, już w bieżącym roku zatwierdzenie planów budowy domów, magistrat może uzgodnić, z planem rozbudowy miasta.

Rada przyboczna uchwaliła również po-

przed wystąpienie Izby Przem.-Handl. w Sosnowcu o obniżenie cen przejazdów tramwajami.

W końcu omawiano specjalne uprawnienia magistratu Sosnowca w kwestii udzielania zezwoleń na rozbudowę tramwajów w mieście. Jeżeliby przez to dochody Czeladzi, jako akcjonariusza Tramwaji nie ucierpiały, rada nie będzie występować przeciwko uprawnieniom Sosnowca w przeciwnym razie jednak założy protest do władz centralnych.

Fatalny stan finansowy m. Bielska

Długi miasta wynoszą 14 milionów złotych

Jak to donosiliśmy, w dniu 15 bm. odbyło się pierwsze posiedzenie Rady Przybocznej Komisarza Rządowego m. Bielska, na którym Komisarz Rządowy p. Przybyła przedstawił Radzie położenie gospodarstwa m. Bielska.

Rada Miejska z wyboru została rozwiązana na skutek niemożności, czy też nieudolności zrównoważenia budżetu m. Bielska, pod którym to warunkiem Bank Gospodarstwa Krajowego był skłonny, udzielić gminie pożyczki konwersyjnej w kwocie około 1 i pół miliona złotych, potrzebnej do spłacania krótkoterminowych zobowiązań wekslowych gminy, wysoko oprocentowanych.

P. Przybyła zabrał się do kompresji budżetu, choć napotykał na wielkie trudności, albowiem wydatkowane przez Radę Miejską z górą 7 miesięcy kredyty już w wielu wypadkach przekroczyły sumy budżetem ustalone.

Ponadto wynikały jeszcze trudności z powodu bardzo rozbudowanego aparatu administracyjnego, który pochłaniał rocznie blisko ¼ milj. zł., a to na administrację ogólną (osoboworzeczową) 550 tysięcy

wa Alojzego Kocura z Nowej Wsi i Pawła Miltule z Zgody. Część skradzionego żelaza sprawcom odebrano i oddano poszkodowanej kopalni.

— WIELKA KRADZIEŻ MIEZSKANIOWA. Dnia 20 bm. nieznanymi sprawcami, przy pomocy podobionych kluczy wszedł do mieszkania Gólabka Alfreda w Świętochłowicach i w czasie jego nieobecności skradł z kaseki 1.200 zł. poczem zbiegł w niewiadomym kierunku.

Płatek 23 Lutego 1934	Dziś: Piotra D. i F.
	Jutro: Macieja ap
	Wschód słońca: g. 7 m 01
	Zachód: g. 17 m. 26
	Długość dnia: g. 10 m. 25

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego II, — tel. 349-81.

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH:
SOBOTA: g. 15.30 „Klub kawalerów” (dla szkół); g. 20 „Papa”.
NIEDZIELA: g. 11 „Popis gimnastyki rytmicznej”.
WTOREK: g. 19.30 „Maria” (występ Opery Krakowskiej).

△ REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO NA PROWINCJI:
KNURÓW: piątek: g. 19 „Klub kawalerów” (dla bezrobotnych).

GLIWICE: niedziela: g. 16 „Odsiecz Wiedźla”.
BIELSKO: poniedziałek: g. 20 „Firma”.
ZYWIEC: Edison: „Sabra” dnia 24 b. m., „Demon wielkiego miasta” dnia 25 b. m.

REPERTUAR KINOTEATRÓW:

KATOWICE. Capitol: „Dziwaczka z Galgari” i „Zapasy bokserkie”. Casino: „Rendez-Vous we Wiedniu”. Colosseum: „Dzieje grzechu”. Palace: „Gniazdko zakochanych”. Rialto: „Wielka grzesznica”. Union: „Hallo hallo Paryż — Berlin”. Deblina: „Siostra Angelika”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „Zabawka” i „Powrót Sherlocka Holmesa”. Roxy: „Białe szaleństwo” i „Madame Dubarry”. Colosseum: „Król cyganów” i „Tancerki z Buenos Aires”.

BIELSKO I BIAŁA. Apollo: „Romans sekretarki”. Mielskie: „Obiad o 8-iej”. Mielskie (Biała): „Młabia Zarow”.

RADIO:

SOBOTA, 24 LUTEGO 1934 R.

Katowice. 7.00 „Kiedy ranne wstają zorze”. 7.05 Gimnastyka. 7.20 Muzyka. 7.55 Chwilka gospodarstwa domowego. 11.57 Sygnał czasu. 12.05 Zespół jazzowy. 12.30 Wiadomości meteorologiczne. 15.20 Wiadomości gospodarcze. 15.40 Pieśń Barbary Malinowskiej. 16.00 Audycja dla chorych. 16.40 Kurs średni jez. francuskiego. 16.55 Skrzyżka pocztowa Ciości Hell dla dzieci. 17.25 Koncert popularny. 19.00 Transmisja z Sali Rady Miejskiej w Warszawie — akademii z okazji Narodowego Święta Estonii. 19.40 Wiadomości sportowe. 20.02 Muzyka lekka. 21.20 Koncert muzyki polskiej, poświęcony twórczości I. J. Paderewskiego w wyk. Józefa Turczyńskiego 22.00 Muzyka taneczna. 23.05—24.00 „Kukułka Wileńska”.

— ŻYCZENIA. Koła Zw. Tow. Polek przy N. P. R. w Katowicach, Król. Huta, Lininach, Goduli, Nowym Bytomiu, Nowej Wsi, Rudzie, Giszowcu, Kosztowach, Świętochłowicach, Mikołajowie i Kochłowicach składają w dniu imienin kochanej przewodniczącej p. Osmańskiej najkajserdeczniejsze życzenia. (s)

— DOROCZNY ZJAZD DELEGATÓW „ODRODZENIA”. Dnia 25 bm. o godz. 11 odbędzie się w sali Domu Związkowego przy kościele N. M. P. w Katowicach (ul. Marjańska) II doroczny Walny Zjazd delegatów Kół Woi. Śl. „Odrodzenia”. Na porządku obrad bardzo ważne sprawy.

— FURMANKA I TRAMWAJ. Dn. 22 bm. o godz. 19 zdarzyła się przejeżdżająca ulicą Gliwicką w Katowicach furmanka, zaprzęgnięta w 2 konie, z tramwajem. Furmanka uległa zupełnemu zniszczeniu, a konie i woźnica wyszli z wypadku bez szwanku.

— NIEPEWNE MIĘSO. Podczas kontroli przeprowadzonej w tych dniach u rzeźników w Żorach w obecności pow. lekarza weterynaryjnego, zajęto u rzeźnika Józefa Palowskiego przeszło 28 kg. mięsa niepoddanego urzędowemu oglądzinom i u rzeźnika Karola Adamka 8 kg. z tych samych powodów. Zajęte mięso oddano do użytku dla kuchni bezrobotnych, a winni odpowiadać będą przed sądem starościńskim w Rybniku. (r)

— PRZYGODY PANNY AGNIESZKI. W tych dniach przytrzymała straż celna na odcinku granicznym w Brzeziu n. O. niejaką Agnieszkę Cieślukównę, zamieszkałą tamże, w chwili, gdy przechodziła nielegalnie przez granicę z Niemiec do Polski. Sporządzono na nią doniesienie karne do Sądu Grodzkiego w Rybniku. (r)

— CHOROBY ZAKAZNE NA ŚLASKU. — Według danych Wydziału Zdrowia Publicznego Śl. Urzędu Wojewódzkiego w czasie od 4 do 10 lutego zanotowano na terenie Województwa Śląskiego następujące choroby zakazne: dżuma brzuszna 5, czerwonka 1, płońca 21 (1 śmiertelny), błonica 29 (2 śmiertelne), odra 7, róża 2, krztusiec 6, gruźlica 3.

— SKRADLI 200 KG. ŻELAZA. Za kradzież 200 kg. żelaza z kolejk mechanicznej na kop. „Otylia” w Nowej Wsi, dokonanej we wrześniu ub. roku, doniesiono do władz sądowych celem ukarania Oswalda Olejnika, Henryka Mzygłoda, Romana Pajaka, Franciszka Dose, Jerzego Neoncia, Fryderyka Braunera, Ernesta Nowaka, Ryszarda Reinerta z Bykowskiej, oraz Pawła Herisza, Franciszka Losko-

Bandyta Skowron z Dąbrowy udaje warjata

Został on zdemaskowany przez szpital w Tworkach

W Sądzie Okręgowym w Sosnowcu odbyła się w czwartek sensacyjna rozprawa przeciwko groźnej szajce bandytów, która ma za sobą szereg krwawych zbrodni i napadów rabunkowych, dokonanych na terenie Zagłębia.

Szajce, złożonej z kilku osób przewodził 26-letni Jan Skowron, mieszkaniec Dąbrowy Górniczej (Legionów 25).

Wspólnie z członkami swej bandy dokonał on napadu na rzeźnika Albina Ochockiego przy ul. Okrzei w Będzinie, gdzie pod groźbą pozbawienia życia zabrał mu kilka tysięcy złotych, następnie obrabował sklep Baili Abramowicz w Będzinie, gdzie w podobnych okolicznościach zabrał całą gotówkę i sporo towaru, wreszcie zaaranżował napad na mieszkańca kupca Kosmańskiego w Dąbrowie Górniczej przy ul. Okrzei 2.

Na ławie oskarżonych, prócz Skowrona, zasiadło trzech jego kompanów, mieszkańców Dąbrowy Górniczej: 26-letni Stanisław Flaszka (Łukasiewskiego 44), 23-letni Kazimierz Bednarczyk (Jaworowa 21) i 21-letni Witold Jarubasz (Starobędzińska 12), z którymi Skowron wybierał się do Zawiercia, w celu dokonania napadu na plebanję.

To właśnie jego zamierzenie było ostatniemi. Skowron wraz z swymi pomocnikami ujęty został na stacji kolejowej w chwili, kiedy wykupował bilety do Zawiercia. Osadzony w więzieniu, Skowron zaczyna symulować i udaje warjata. Ponieważ stan ten trwa zbyt długo i uniemożliwia sądenie go, władze sądowe przekazały Skowrona do szpitala dla psychicznie chorych w Tworkach, gdzie po dłuższej obserwacji wywnioskowano, że Skowron jest w stanie silnego zdenerwowania skutkiem przebywania w więzieniu i pod wpływem bojaźni przed groźącą mu karą za liczne zbrodnie, czynów swych jednakże dokonał w pełni władzy umysłowych.

Czwartkowa rozprawa dotyczyła napadu na mieszkańca kupca Kosmańskiego.

Dwóch uzbrojonych bandytów wtargnęło w porze obiadowej do mieszkania Kosmańskiego, w którym znajdowała się tylko córka jego, uczennica III. kl. gimn. 11-letnia Stanisława. Po związaniu jej szurami i zakneblowaniu, bandyci poczęli

plondrować mieszkanie, jednakże bez rezultatu. Łupem ich padło ledwie 50 groszy, kasetyki bowiem z pieniędzmi i kosztownościami, mimo poszukiwań, nie znaleźli.

Pożądane rezultaty dało natomiast śledztwo. Niebawem ustalono, że sprawcami nieudanego napadu są Flaszka i Bednarczyk, którym dostarczył broń Skowron, udział zaś Jarubasza w napadzie polegał na tem, że poinformował on wykonawców napadu o stosunkach, panujących w domu Kosmańskiego, woził mu bowiem jako furman nieraz towary.

Rozprawa zgromadziła tłumy cieka-

wych, którzy gromadnie cisnęli się do ław oskarżonych, by zobaczyć groźnych bandytów, którzy jeszcze do niedawna bezkarnie grasowali.

Po całodzienniej rozprawie sąd skazał Skowrona, Flaszę i Bednarczyka na trzy lata więzienia z pozbawieniem praw na 5 lat i Jarubasza na półtora roku więzienia z pozbawieniem praw na lat trzy.

Dodać należy, że Skowron i jego przyjaciele oskarżeni są również o zamordowanie stróża nocnego Stanisława Nogi na kop. Jan II, o którą to zbrodnię odpowiadać będą w najbliższej przyszłości, jak również, za inne napady.

Trzy siostry z Chropaczowa

w niewoli u okrutnego dyrektora cyrku

Trzy młode mieszkanki Chropaczowa spotkała bardzo niemiła przygoda. Do Chropaczowa zajęchał mały cyrk wędrowny, którego program poszły zobaczyć trzy urodziwe siostry. Gdy ujrzał je dyrektor tego cyrku Brunon Białas z Nowej Wsi, znany po wioskach górnośląskich pod pseudonimem „Bułalo — Bill“, postanowił urodę tych dziewcząt wykorzystać.

Zwrócił się więc do rodziców dziewcząt i zaproponował im przyjęcie córek do cyrku, gdzie miały zostać... artystkami. Zobowiązał się również wyszkolić urodzi-

we paniąki na tancerki, żonglerki, akrobatki itp. Rodzice po długich wahaniach zgodzili się na propozycję Białasa pod warunkiem jednak, że co tydzień doniesie on im o losie córek.

Białas zabrał natychmiast dziewczęta do swego cyrku i udał się w dalszą drogę. Z początku donosił on rodzicom kandydatek na artystki o ich losie, jednak później zapomniał, o danem przyrzeczeniu.

Gdy więc rodzice na własną rękę zaczęli dowiadywać się o swe córki, stwierdzili przerażające fakty. Białas mianowi-

Śmierć górnika pod pociągiem

Dnia 20 bm. wieczorem na stacji kolejowej w Miasteczku, przejechany został przez pociąg osobowy górnik Paweł Pyka, żonaty, z Miasteczka i poniósł śmierć na miejscu. Pyka zamierzał tym pociągiem pojechać do pracy i stanął na platformie wagonu i wpadł pod pociąg. Koła zmiążdżyły mu prawa rękę, a ponadto doznał on poważnego okaleczenia lewej ręki i rozbicia czaszki.

Ofiara strasznej eksplozji

Na kopalni „Lithandra” wskutek eksplozji zapalnika elektrycznego doznał słynnych poparzeń na całym ciele robotnik Józef Ogierman z Nowego Bytomia. W stanie ciężkim został przewieziony do szpitala.

Befszyk z psiego mięsa

Nieznym libacja bezrobotnych w Sławkowie

Na podstawie zameldowania mieszkańca Sławkowa, Piotra Wiltosa, o skradzeniu mu dużego i wypaszonego psa — wilczura, miejscowa policja przeprowadziła dochodzenie, m. in. wśród bezrobotnych w Sławkowie. Na strychu domu bezrobotnego, Józefa Świerczyńskiego, znaleziono rozwieszoną skórę z wilczura, co doprowadziło do wykrycia nietylko sprawców kradzieży psa, ale i uczyły, którzy urządzili sobie 4 bezrobotni. Zabitego

psa pokrajali na befsztyki i usmażyli w domu Świerczyńskiego.

W libacji, zakrapianej wódką, brali udział bezrobotni: gospodarz Świerczyński, Franciszek Kozłowski, Mieczysław Pięta i Piotr Sikora — wszyscy ze Sławkowa.

Amatorów psiego przysmaku policja pociągnęła do odpowiedzialności za kradzież psa. (o.)

Walka pracowników umysłowych na Górnym Śląsku

o utrzymanie w mocy kodeksu handlowego

W czwartek, dnia 22 bm. odbyło się w Warszawie posiedzenie Komitetu Wykonawczego Unii Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, na które z Górnego Śląska jako przedstawiciel pracowników umysłowych wyjechał prezes P. Z. P. Polskiego Związku Pracowników Przemysłowych, p. Ludwik Maciejewski. Na posiedzeniu tem była m. in. omawiana kwestja nowelizacji ustawy o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, która w tych dniach będzie przedmiotem obrad Sejmu Rzplitej, a mianowicie, nowelizacyjny projekt rządowy i poprawki Unii do tegoż projektu.

W piątek, dnia 23 bm. odbędzie się w Ministerstwie Sprawiedliwości konferen-

cja z wiceministrem p. Sieczkowskim, jak również konferencja w Ministerstwie Opieki Społecznej z wiceministrem p. dr. Duchem w sprawie wejścia w życie z dn. 1 lipca 1934 r. nowego kodeksu handlowego. Na konferencjach tych prezes związku P. Z. P. p. Ludwik Maciejewski przedstawi wniosek o utrzymaniu w mocy rozdziału VI. obecnie na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego obowiązującego niemieckiego kodeksu handlowego. Organizacje pracowników uwa-

żają, że ogółowi pomocników handlowych na Górnym Śląsku w liczbie około 6—8 tysięcy groziłoby bowiem w przyszłości uszczuplenie pewnych praw między in. wypowiedzenia stosunku służbowego w okresie 14-dniowym, zamiast jak dotychczas 6-tygodniowego wypowiedzenia przed upływem kwartału, co poniekąd byłoby równoznaczne z zaliczeniem pomocników handlowych do kategorii pracowników fizycznych.

„Braf“... Rodziewiczówny katastrofa na bieda-szybie w Mokrem Śl.

Onegdaj w godzinach wieczornych przybyło dwóch nieznanymi osobnikami w średnim wieku do mieszkania Dra Bronisława Wachulskiego w Dziedzicach, gdzie jeden z nich matce Dra Wachulskiego przedstawił się biletem wizytowym na nazwisko architekta Rodziewiczowa, prosząc o widzenie się z Drem Wachulskim, przy czym oświadczył, że chciał prosić Dra Wachulskiego o wsparcie, powołując się na bliższą znajomość z nim. Dalej osobnik ów podał, że jest bratem znanej powieściopisarki Rodziewiczówny. Z uwagi na to, że Dra Wachulskiego nie było w domu, opryszkom sztuczka się nie udała, i zbiegli w niewiadomym kierunku. (h)

W ub. czwartek, dnia 22 bm., o godz. popoł. wydarzyła się na jednym z wielu biedaszybów w Mokrem Śl. katastrofa, która jedynie szczęśliwym trafem okoliczności nie pociągnęła za sobą większych ofiar. Mianowicie do szybiku, głębokiego na parę metrów, spuściło się dwóch bezrobotnych: Maks Kocjan i Stefan Blaszczyk, obaj zamieszkali w Paniowach, w powiecie Pszczyńskim, którzy przysypiani zostali większą masą spadającą ziemi. Obaj odnieśli poważne okaleczenia na całym ciele. Odstawiono ich do zakładu św. Józefa w Mikołowie. (ok)

Szpieg zasądzony na 5 lat więzienia

Sąd Okręgowy w Katowicach rozpatrywał w ub. czwartek sprawę niejakiego Ludwika Cypriana z Pawonkowa, któremu akt oskarżenia zarzucał szpiegostwo na rzecz jednego z ościennych państw. Rozprawa toczyła się przy drzwiach zamkniętych.

Po przesłuchaniu kilku świadków i ekspertów wojskowych, sąd ogłosił publicznie wyrok, skazujący Cypriana na 5 lat więzienia oraz pozbawienie praw obywatelskich na przeciąg 5 lat. (s)

Złodziej w mundurze kapitana marynarki

Policja w Dziedzicach dokonała aresztowania niejakiego Józefa Zaperta, lat 35, zam. w Szamotułach, ul. Dworcowa, który jadąc z Dziedzic do Rybnika, korzystał z ulgowego biletu kolejowego II-iej klasy, nie będąc uprawnionym do tego, a ponadto bezprawnie nosił mundur kapitana marynarki. Zaperta przytrzymała na podstawie telefonicznego pościgu policja na dworcu kolejowym. Stwierdzono, że jest on poszukiwany za kradzież przez II-gi Komisarjat Policji Woj. Śl. w Katowicach, dokąd też został odstawiony. (h)

Ponury dramat miłosny w Będzinie

Samobójstwo porzuconej kochanki

Z Będzina donoszą o ponurym dramacie, jaki rozegrał się tam onegdaj wieczorem, około godziny 22.

Od dłuższego czasu już młoda, bo za ledwie 24 lat licząca, panna Irena Bąk, mieszkała wspólnie z urzędnikiem kolejowym, p. B.

Ten ostatni obiecywał dziewczynie, że

się z nią ożeni, jednak terminu nigdy nie wyznaczał. Czas płynął i dziewczynie zdawało się, że tak już być musi.

W tych dniach jednak B. zaczął zaniedbywać widocznie swą kochankę i rzadko tylko pokazywał się w domu.

Kiedy onegdaj w rozstrzygniętej rozmowie oświadczył jej, że „już ma dość

Nożem w brzuchu

W dniu 21 bm. w nocy na drodze koło Lipin obok szybu „Marcin” napadnięty został przez nieznanymi sprawców 25-letni Augustyn Niesłończyk.

Jeden z opryszków ugodził Niesłończyka nożem w brzuch zadając mu ciężką ranę. Nieszczęśliwego w stanie groźnym przewieziono do szpitala. Napadu dokonano na tle porachunków osobistych. W dniu 23 bm. policja ujęła sprawców napadu, którymi okazali się Wilhelm Przelączkowski i Henryk Ratkiewicz.

tego” i chce zerwać krepujący go zwizek, dziewczyna popadła w rozpacz. W przystępie silnego rozstroju nerwowego, wypila, w celu samobójczym, dużą ilość esencji octowej.

W stanie b. ciężkim umieszczono ją w szpitalu, gdzie walczy ze śmiercią. Policja prowadzi dochodzenie.

NARZECZONA SKAZAŃCA

23)

STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI

W francuskiej Bastylji osadzony został z rozkazu księcia Beaufort 21-letni młodzieniec, jego siostrzeniec Marcell, któremu udało się zbiec. W jakiś czas później Marcell udaje się do króla Ludwika XV., którego był młodym synem.

*

— Czy wiesz o tem z pewnością, Wiktorze? — zapytał Marcell.

— Mówił mi to porucznik Treville. Założyłbym się, że Beaufort się domyśla, iż chcesz przybyć do Wersalu!

— Tem lepiej, że tam jest! — rzekł Marcell. — Będzie na miejscu, jeżeli król go zławie, aby się usprawiedliwić.

Wiktor zamilkł i jadąc dalej obok Marceliego, patrzył ponuro przed siebie. Jechali szeroką drogą bitą, prowadzącą do Wersalu.

— I ty obawiasz się o mnie, mój przyjacielu! — przerwał Marcell milczenie. — I ty opierałeś się mojemu postanowieniu dostania się aż do króla! Adrijanna i ty, oboje czyniliście wszelkie usiłowania, aby mnie odwieść od tego zamiaru. Ale obawy wasze są nieuzasadnione. Dziwi mnie nawet, że i ty je podzielasz!...

— Podzielam je, bo rozumiem niebezpieczeństwo, które ci grozi, chociaż się sam przed sobą nie chcesz przyznać do tego! Nie zapominaj, że to nie jest tak łatwo dostać się aż do króla!

— Myślisz o tem, że będę musiał przechodzić przedpokoje, prosić o posłuchanie, być meldowanym.

— Nie lekceważ mojego ostrzeżenia! Znam ja potęgę tych dworaków, wiem, że nie cofają się przed żadnym środkiem usunięcia każdego, kto się poważy ich zaczepić! Cóż się stało ze szlachetnym i szczerym hrabią Rissac, dowódcą muszkietierów, który zresztą już miał pewne znaczenie i był ulubieńcem królewskim! Powążył się on zanieść do króla skargę na dworaków i ich intrygi. I co się stało? Rissaca znaleziono zastrzelonego za murami klasztoru Montmartre! W ten sposób zmuszono go do milczenia! A król? — zapytasz. — Cóż król na to powiedział? Zarządzone zostało wielkie śledztwo, ale powiedziano królowi, że być bardzo może, iż komendant muszkietierów, hrabia Rissac, mając znaczne długi, zastrzelił się i śledztwo zostało cofnięte.

— Zamordowano go?

— Naturalnie, mój przyjacielu! Został zamordowany przez najemników partji dworskiej, która nie chce być zaczepianą!

— To haniebne! — zawołał w słusznym oburzeniu Marcell. — I o tem muszę powiedzieć królowi.

— Nie wiele przez to wskórasz, Marcell. Niech przykład pułkownika Rissaca posłuży ci za przestrożę!

— Nie żądam nic więcej od króla, oprócz prawa wolnego pobytu w Paryżu. Nie myślę żądać niczego, prócz tego, do czego mam prawo! — odpowiedział Marcell. — Nie chcę być wystawionym na ciągłe prześladowania Beauforta, chcę prosić monarchy o list żelazny i on mi go udzieli, ponieważ prześladowany jestem niesłusznie.

— Wszystko to brzmi bardzo pięknie, mój przyjacielu, możesz jednak mieć za sobą najświętsze prawo, a i tak możesz przegrać sprawę! Tak, gdybym ja był królem, to byłoby co innego, ja znam sprawę i wiem, że masz słuszną!

— Słusznosc bądź co bądź jest słusznoscia! — zawołał Marcell z ożywieniem. — Zło nie może zawsze zwyciężać i triumfować! Chcę tylko zapewnienia, że mogę bezpiecznie bawić w Paryżu, że nie będę bez powodu prześladowany!

Po półgodzinnej jeździe dwaj przyjaciele przybyli do Wersalu, a następnie przed wspaniałą, obszerną zamkiem.

— Spróbuj szczęścia, skoro nie dasz się powstrzymać i nie słuchasz przestrogi! — rzekł jeszcze muszkietier. — Będę oczekiwał twego powrotu! Daj Boże, żebym nie czekał na próżno! Życzę ci zupełnego powodzenia!

Marcelli i Wiktor zatrzymali się w oberży i zsiadli z koni.

Obejrzawszy się i oczyściwszy swoje ubranie, Marcell podał rękę przyjacielowi.

Nie przypuszczał bynajmniej, że się już z tym przyjacielem nie zobaczy! Bez obawy, przeświadczony o słusznosci swoich praw, ożywiony najlepszymi nadziejami, nie wierząc w rzeczywiste niebezpieczeństwo, udał się do zamku.

Teraz dopiero zrozumiał trudności, jakie mu się przedstawiały.

Gdy wszedł do wielkiego przedśionku, przez który trzeba było przechodzić do różnych salonów i pokoi, zastał tam znaczną liczbę kamerdynerów i lokaj.

Śluzący jak paw nadęty, zaczął się wypytywać...

Zwrócił się do jednego z nich z prośbą, aby mu wskazał drogę do przedpokoju służbowego szambelana.

Śluzący, jak paw nadęty, zaczął się wypytywać.

Gdy Marcell wymienił swe nazwisko, kamerdyner spojrzął na niego tak szczególnym i podejrzliwym wzrokiem, że każdego innego prócz Marceliego byłoby to uderzyło i zadziwiło.

Następnie kamerdyner zaprowadził go do przedpokoju, w którym czekało kilka osób.

Marcell sądził, że kamerdyner poszedł do jednej z przyległych sal, by go zameldować szambelanowi. I wydawało się w istocie, że się nie mylił, gdyż wkrótce potem kamerdyner powrócił z jednym z panów dworskich i ukradkiem wskazał na Marceliego.

Pan ten, rzuciwszy przenikliwym wzrokiem na niego, który się nazwał Marcellim Sarbonne i prosił o posłuchanie u króla, opuścił przedpokój. Kamerdyner jednakże pozostał przy Marcellim, jak gdyby go miał pilnować.

Owym dworzaninem królewskim był kawaler Bellefond, człowiek będący narzędziem księcia Beauforta i mający od niego rozkaz czuwania w przedpokoju, czy się nie zgłosi z prośbą do monarchy jako petent nazwiskiem Marcelli Sarbonne.

Kawaler Bellefond udał się do pobliskiego zamku księcia i został natychmiast do niego wprowadzony.

— Mości księżę, ów petent jest! — rzekł z niskim ukłonem.

— Marcelli Sarbonne? — zapytał Beaufort.

— Tak, mości księżę!

— A zatem ten zuchwały żebrak poważa się rzeczywicie nachodzić jego królewską mość? — zawołał Beaufort z szatańskim szyderstwem. — Byłem przekonany, że lis sam wpadnie w żelazo. Teraz nie ujdzie mi tak

łatwo, przysięgam na mój płaszcz księżęcy.

— Petent czeka w pierwszym przedpokoju, mości księżę.

— Dobrze, kawalerze, dobrze! Czy nie może wyjść?

Kamerdyner Gaspard pilnuje go. Powiedziałem Gaspardowi o co chodzi i zdać się na niego można.

— Dobrze, kawalerze, dobrze! — skrzywił twarz do uśmiechu Beaufort.

— Bardzo mi się to dobrze zdarza! Nie wiesz pan, kto dziś dowodzi wartą zamkową?

Porucznik Carreau, mości księżę.

Wróć pan do zamku i przyślij do mnie porucznika! Dowodzi on wartą, ale wszelka odpowiedzialność za to, że zejdziesz na chwilę ze stanowiska i oddałeś się z zamku biorąc ja, księżę Beaufort na siebie.

To wystarczyło. Kawaler Bellefond złożył ukłon głęboki.

— Spieszę wykonać rozkaz waszej księżęcej mości — rzekł.

powiedział żywo porucznik, którego nadzieja awansu najwyższą przejęła radością.

— Rzec jest nietrudna, trzeba do tego tylko trochę energii, poruczniku! — mówił księżę dalej. — W pierwszym przedpokoju królewskiego zamku na dole znajduje się człowiek nazwiskiem Marcelli Sarbonne. Zapamiętaj pan nazwisko.

— Marcelli Sarbonne! — powtórzył Carreau.

— Kawaler Bellefond i kamerdyner Gaspard wskażą go panu. Człowiek ten jest podejrzanym o zamiar wykonania zamachu na życie monarchy, przyaresztujesz go pan natychmiast! Aby uniknąć rozgłosu, wezwiesz go pan, aby poszedł za panem i zaprowadzisz do osobnego pokoju. Tutaj dopiero każesz go otoczyć swoim ludziami i ująć. Jest to chłopiec zdeterminowany i ma broń przy sobie. Musisz pan działać szybko i zrećnie, a tym sposobem dowiedziesz, że zasługujesz na stopień kapitana.

— Wykonam rozkaz jaknajściślej, mości księżę! — zapewnił porucznik z ukłonem, chcąc się oddalić.

— Jeszcze jedno, poruczniku! — zawołał księżę za nim. — Kiedy odchodzi najbliższy transport skazańców na galery w więzieniu wojskowym?

— W tych dniach, mości księżę! Jest dwunastu czy trzynastu, skazańców na galery w więzieniu wojskowym.

— Zatem w tych dniach! Nie wiesz pan, kto będzie prowadził ten transport?

— Kapral Turgonel, mości księżę.

— Turgonel? Cóż to za jeden?

— Zwykle odprowadza takie transporty i wykształcił się przytem na prawdziwego kata! — objaśnił Carreau.

Słowa te podobały się księciu.

— Na prawdziwego kata! — powtórzył. — Dobrze kapitanie Carreau, przyślij mi kaprala Turgonela, a tego, którego masz arestować, oddasz do więzienia wojskowego do rąk profesora Turgonela. Czy rozumiałeś wszystko?

— Wszystko, mości księżę!

— A więc spiesz się pan i złóż dowód swojej energii, panie kapitanie Carreau! — dodał księżę. — Im szybciej będziesz działał, tem szybciej otrzymasz nominację.

Carreau ukłonił się i wyszedł.

Księżę pozostał znowu sam. Był już wieczór.

Śluzący przyniósł świecznik z palącymi się świecami i pozapalał lampy.

— Prawdziwy kat! — mówił do siebie Beaufort po jego odejściu. — To mi na rękę! Ciekawy jestem tego kaprala Turgonela, który skazańców transportuje do Tulonu. Człowiek ten może mi być dogodny. Co tam! W każdym razie mogę go spożytkować! Dni twoje i godziny są policzone, Marcell! Poznasz, z kim masz do czynienia! Nikt jeszcze nie poważył się bezkarnie grozić księciu Beaufort! Pożalujesz swoich słów. Nie przypuszczałeś tego, wchodząc do przedśionka zamku. Droga do powrotu będzie dla ciebie drogą do więzienia!

Wkrótce potem śluzący oznajmił kaprala Turgonela.

Księżę kazał go wprowadzić. Spojrzył z zajęciem na człowieka, którego porucznik warty zamkowej nazwał prawdziwym katem.

Kapral, wprowadzony przez śluzącego, pozostał w wojskowej postawie przy drzwiach.

Beaufort zmierzył go wzrokiem. Był to człowiek herkulesowej postaci z brodą, marsową twarzą. Głową miał wielką, ręce długie i bezkształtne wielkie. Patrzył na księcia śmiało.

— Zbliź się, profesie! — rozkazał księżę.

Turgonel w wojskowej postawie przybliżył się.

Ciąg dalszy nastąpi.

Przed zamachem monarchistycznym w Austrii

Książę Starhemberg u arcyksięcia Ottona

Z Brukseli donoszą:
W Brukseli rozszalała się pogłoska, że przywódca Heimwehry austriackiej ks. Starhemberg przybył do Belgii i odwiedził arcyks. Ottona na zamku w Stebckerseele. Wobec krążących wersji o możliwości puczu monarchistycznego w Austrii i bliskim jakoby odjeździe arcyksięcia drogą powietrzną do Wiednia, belgijskie władze policyjne roztoczyły ścisły nadzór nad siedzącą księżką. M. in. wydano zakaz lądowania samolotów w pobliżu zamku, oraz przeprowadzana jest ewidencja osób, udających się na zamek.

Z Londynu donoszą:
W czasie posiedzenia Izby Gmin, minister sir John Simon, odpowiadając na skierowane doń z różnych stron zapytania, w sprawie ustosunkowania się Anglii do zagadnienia austriackiego podkreślił, że rząd austriacki powziął swego czasu decyzję przedłożenia zatargu niemiecko-austriackiego Lidze Narodów. W pierwszym rządzie więc członkowie rady Ligi Narodów powinni zająć stanowisko w tej sprawie. Rząd angielski stoi na stanowisku, że należy się wstrzymać od wydawania opinii o istocie sporu przed wysłuchaniem obu stron.

Z Wiednia donoszą:
Jaskrawym wyrazem wzrastającej propagandy monarchistycznej w Austrii jest niedzielna uchwała byłych uczestników wojny, którzy domagają się naprawienia szkód, wyrządzonych rodzinie Habsburgów i sprowadzenia zwłok króla Karola do grobowców cesarskich w Wiedniu. Szczególnego znaczenia nabiera ta manifestacja przez udział w niej przedstawicieli rządu, sekretarza stanu w ministerstwie wojny, generała Schoenburg-Hartenstein. „Neue Freie Presse” donos. z Paryża, że wysunięta przez pewne koła austriackie myśl zwiększenia efektywów armii austriackiej oraz jej uzbrojenia, nie natrafiła w Paryżu na zasadniczy sprzeciw.

Zwolennicy tej reformy. powołują się w umotywowaniu swego żądania na memorandum francuskie z lutego br., w którym Francja wyraża swą gotowość przyznania Austrii, Węgrom i Bułgarii, prawa posiadania czołgów i artylerji, w stosunku

proporcjonalnym do stanu uzbrojenia wielkich mocarstw. W sprawie zwiększenia efektywów armji austriackiej wysuwa się koncepcję podniesienia jej z 30 na 60 tysięcy żołnierzy.

Przed ustąpieniem premiera Jędrzejewicza

Pułkownik Prystor na widowni

Z Warszawy donoszą:
Premjer Jędrzejewicz udał się do Zakopanego, aby — jak głosi oficjalny komunikat — zdać p. Prezydentowi sprawę z prac rządu, przyczem prawdopodobnie przedstawi mu także nowo opracowaną ustawę biblioteczną, która w najbliższych dniach ma być wniesiona do Sejmu i jeszcze w tej sesji załatwiona.

W kołach sanacyjnych twierdzą,

że będzie to ostatni projekt załatwiony przez obecnego premiera, gdyż zaraz po zakończeniu sesji budżetowej ustąpi on ze stanowiska, oddając przewodnictwo w radzie ministrów zpowrotem pułkownikowi Prystorowi. Notując tę pogłoskę, zaznaczamy, że w kołach politycznych wiążą ją ze zwiększeniem przez rząd nacisku na zagadnienia gospodarcze, ostatnio silnie zaniedbane.

Tajemnica zamordowania Prince'a

Małża Stawńskiego działa

Z Paryża donoszą:
Tajemnicze zabójstwo radcy apelacyjnego trybunału paryskiego, Alberta Prince'a, wzbudza wielkie zainteresowanie. Prince miał być doskonale poinformowanym o tle afery Stawńskiego, a zeznania jego mogły obciążać szereg osobistości. Po pierwszym przesłuchaniu Prince przez komisarza policji i sędziego śledczego, Prince otrzymał wielką ilość listów z pogroźkami. Sprawa wyjazdu do Dijon przedstawia się w sposób niezwykle tajemniczy. Prince miał mieć przy sobie szereg niezwykle ważnych dokumentów,

dotyczących afery Stawńskiego. Papierów tych nie znaleziono przy jego zwłokach.

Na miejsce wypadku udała się specjalna komisja śledcza. W odległości 25 km. od miejsca, gdzie znajdowały się zwłoki, znaleziono spinki Prince'a, co zdaje się potwierdzać przypuszczenie, że Prince został zabity a następnie zwłoki jego były przeniesione na tor kolejowy. Odkryto pozatem ślady kół samochodu. Władze policyjne prowadzą śledztwo z wielką energią i zapowiadają ukaranie winnych.

Tragiczny los rozbitków

wśród wiecznych lodów

Z Moskwy donoszą:
Dotychczasowe próby przyjścia z pomocą rozbitkom z „Czeluskina”, nie wy-

dały żadnych rezultatów, z powodu zamieci śnieżnych, które nie pozwoliły samolotom odnaleźć obozu rozbitków. Pole-

NIEPOPRAWNY KSIĄŻĘ...

Książę Sigvard pragnął ożenić się z Gretą Garbo

Z Londynu donoszą:
Morganatyczne małżeństwo księcia Sigvarda szwedzkiego, który, jako wnuk księcia Connaught, jest bliskim krewnym angielskiego domu panującego, wzbudza wielkie zainteresowanie londyńskich kół

towarzyskich. Wysłannik króla Gustawa, hr. Bernadotte de Wisborg, który miał odwiedzić księcia od tego zamłaru, nie zdołał nic wskórać. Ślub nastąpił po upływie terminu 14 dni pobytu w Londynie, zgodnie z przepisami prawa angielskiego.

Barbarzyńska demonstracja

litewskich studentów

Jak donoszą z Kowna, na skutek podburzających artykułów prasy litewskiej na tle zarządzeń represyjnych władz polskich, wydanych w odpowiedzi na szkodliwy ludności polskiej na Litwie, studenci uniwersytetu kowieńskiego, w liczbie około 500, urządzili demonstrację na ulicach Kowna. Demonstranci zdemolowali znaną cukiernię polską Perkowskiego, wybili szyby w księgarni polskiej, a następnie bez przeszkód ze strony policji, wybili okna w polskim towarzystwie oświetlowym „Pochodnia” i w redakcjach „Dnia Kowieńskiego” i „Chaty Rodzinnej”.

Prasa litewska odżegnuje się wprawdzie od tego barbarzyństwa, jaktem jest jednak, że demonstranci operowali na oczach policji.

Wódz powstańców

został zamordowany

Z Nikaragui donoszą:

Słynny przywódca powstańców nikaraguańskich gen. Santino został dziś zabity w walce z wojskami rządowymi w miejscowości Managua. Zabity również został brat generała Sokrates oraz gen. Umanzor i Estrada.

Ogłoszony w tej sprawie komunikat rządowy stwierdza, że Santino i jego bliźsi współpracownicy zostali zabici wbrew wyraźnym instrukcjom prezydenta republiki, który zagwarantował im życie, o ile nie opuszczą miejscowości Managua. Ze względu na poułarność gen. Santino u szerokich warstw ludności zarządzono śledztwo. Prezydent zwrócił się do kongresu z wnioskiem o wydanie specjalnych zarządzeń mających na celu utrzymanie porządku.

łodowe, na którym znajduje się obóz od 13 km. do 21 km. przesunęło się o 28 km. na północny wschód. Lód w wielu miejscach popękał. Z rozbitkami jest stale utrzymywana komunikacja radiowa, a nadchodzące wiadomości świadczą, iż pomimo trudnej sytuacji, wszyscy są zdrowi, a w obozie panuje surowa dyscyplina.

Uposeżenie emerytalne

Prezydenta Rpiłtej

Z Warszawy donoszą:
W czwartek w Sejmie obradowała jedynie komisja budżetowa, ponieważ posiedzenie komisji przemysłowo-handlowej odroczone. Na komisji budżetowej omawiano ustawę o uposażeniu emerytalnym prezydenta R. P. Ustawa ta ustala, że równać się ona ma zasadniczej płacy premiera, to znaczy 3 tys. złotych miesięcznie. Dotychczasowe uposażenie równało się również premierowskiemu i wynosiło 1.200 zł. miesięcznie. Projekt został przyjęty. Praktyczne zastosowanie będzie on miał w tej chwili do 2 osób, a mianowicie do min. Piłsudskiego, jako b. naczelnika państwa i do b. prezydenta Wojciechowskiego.

Humor

KALKULATOR.
— Musisz pan wyślać żonę na kurację na całe lato.
— Tak? To wie pan co, panie doktorze, ja pójdę do adwokata i zrobię kalkulację, czy nie wypadnie taniej rozwód.

NA KUBIE.
Na jednej z ulic stolicy Kuby, Hawany, jakiś młody człowiek krzyczy z całych sił:
— Niech żyje prezydent!
W pewnym momencie podchodzi do niego powtaniec i mierzac z rewolweru, groźnie zapytuje:
— Który

CEGLA A KAMIENICA.

Jeśli komuś spadnie na głowę kawałek gzymsu lub tynku z kamienicy, to zaraz robi gwałt i skarży właściciela domu — ale gdy spadnie na niego cała kamienica w spadku po zmarłym wujku lub ciotce, to śmiało posiada z radością.

Andrzej towarzyszył Oldze aż do bram willi i dopiero tam pożegnał się z nią.

Dzielny starzec zapytał ją, czyby jej nie mógł być pomocnym w wyszukaniu jej tymczasowego mieszkania.

Odmówiła mu uprzejmie. Na razie miała zamieszkać u pani Ropskiej. Zgodziła się tylko na to, że jej tam przyśle pakunek i nazajutrz przed południem ją odwiedzi, o co bardzo prosił.

On sam miał się udać teraz do swego syna, a potem dopiero wyszukać sobie osobne mieszkanie.

Olga raz jeszcze starała się go przekonać, że nie powinien z tej powodu porzucać willi i namawiała go, by się pogodził z swym chlebodawcą.

Z pewnością przebaczy mu natychmiast, zwłaszcza, że mu go będzie bardzo brakowało na każdym kroku.

Starzec potrząsnął jednak głową przecząco.

— Najchętniej pozostałbym przy dzieciach, — ale z baronówną nie wytrzymam. Od czasu, gdy ona jest w domu, pobyt w nim stał się dla mnie nieznośnym.

I panu hrabiemu nie mógłbym spoglądać w oczy, odkąd wiem, jak niesprawiedliwym był wobec pani. Zdaje mi się, że on jest zaślepiiony, oczarowany.

Dałby Bóg, żeby prawda zwyciężyła nareszcie, i by pani hrabina mogła powrócić do swego domu! Wówczas, pani hrabino i stary Andrzej stawił się i będzie panu służył, dopóki mu tylko sił starczy.

gdy starałam się użyć z pomocą mej piękności i młodości.

Teraz więc muszę spróbować innego sposobu. Droga do bogactwa i uzyskania miejsca w towarzystwie, jest dla mnie otwarta.

Potrzebuję tylko wejść na nią, by zdobyć znaczenie, moc i majątek.

I pani sądzi, że ja nie skorzystam z tej sposobności, jaka mi się nastęrcza?

A radość moja osładza przytem myśl, że właśnie pani, która mnie tak głęboko upokorzyła, musi mi ulorować drogę do tego bogactwa i znaczenia.

Uczyni to pani zgrzytając zębami! Będzie się pani uśmiechała, nosząc śmierć w sercu. Pani, która mnie niegdyś kazała wyrzucić ze swego domu, będzie drżała przedemną: w oczach świata, dawniejsza wypoliczkowana pokojówka hrabiny Dębskiej będzie jej najlepszą przyjaciółką!

Sydonja ustępowała powoli przed Lilą. I w niej wzburzyła się nienawiść, a wściekłość napędziła jej łzy do oczu.

Ale wiedziała, że przynajmniej na razie jest bezsilna.

Sądziła, że może używać Woleckiego jako narzędzia do swych celów, tymczasem przekonała się, że ona jest narzędziem w rękach nietylko jego, ale i jego narzeczonej.

Cofnęła się pobladła.

— Przyznaje, że pani ma mnie w swej mocy i muszę się z tem pogodzić — rzekła bezdźwięcznie. — Ale niech pani nie posuwa się za daleko.

Licytacja z... włamaniem

Niezwykły los epokowego wynalazku

Z Warszawy donoszą:
O skandalicznym wypadku licytacyjnym donosi jedno z pism czwartkowych. Chodzi mianowicie o epokowy wynalazek Polaka p. Marczewskiego, który wynalazł aparat doświetlania filmów plastycznych. Wynalazkiem zainteresowali się przedsiębiorcy zagraniczni, jednakże patriotyczny wynalazca odrzucił

każdą ofertę, stawiając za główny warunek, aby fabryka była założona w Polsce. W międzyczasie Marczewski popadł w trudności finansowe i jeden z jego wierzycieli w jego nieobecności włamał się do kabiny filmowej budynku Instytutu Propagandy Sztuki i bez wiedzy Marczewskiego, którego nie zawiadomiono ani o wyroku sądowym, ani o zajęciu,

wystawił wynaleziony przez siebie aparat na licytację, na której sam za marny grosz aparat kupił. Zdaje się jednak, że nie będzie miał z niego wielkiej korzyści, albowiem aparat jest podobno niekompletny.

P. Ignacy Kamiński z Poznania, zdobywca pierwszej nagrody na Wielkopolskie „styczniowego konkursu Siedmiu Groszy“.

Proces żony b. posła Kłernika

Z Warszawy donoszą:

W Sądzie Okręgowym rozpatrywany był w czwartek proces żony b. posła Kłernika, przeciwko zajęciu jej ruchomości, dokonaneemu przez komornika sądowego dla zabezpieczenia kosztów procesu brzeskiego, na których zapłatę został skazany b. poseł Kłernik w wysokości 2.180 zł. Zastępca p. Kłernikowej adwokat Chmurski domagał się wyłączenia zajętych ruchomości, jako należących do żony oskarżonego. Sad nakazał dla zbadania sprawy przesłuchanie w drodze rekwizycji szeregu świadków.

Rewolucja w Argentynie

Z Montevideo donoszą, że w argentyńskiej prowincji St. Juan wybuchły rozruchy, które przybrały groźny charakter. Gubernator prowincji Canioni i jego brat, który jest szefem policji oraz kilka innych osób, zostało zamordowanych. Rząd wysłał wojsko, celem stłumienia ruchu powstańczego.

Cios dla emigracji polskiej we Francji

Z Paryża donoszą:

W Izbie Deputowanych przyjęto ustawę, obciążającą zarobki cudzoziemców, zatrudnionych w handlu i przemyśle, 10-procentowym podatkiem. Ustawa przewiduje uwolnienie od płacenia podatków tych cudzoziemców, którzy pracują we Francji co najmniej 10 lat. Nowy podatek pobierany będzie od 1 lipca 1934 r. Poza tem Izba przyjęła projekt, dotyczący podwyższenia podatku obrotowego domów towarowych o jednolitych cenach sprzedawanych przedmiotów.

Wymordowanie komisji granicznej

zatrutymi strzałami czerwonoskórych

Według doniesień z Port of Spain (Trinidad) komisja w sprawie likwidacji konfliktu granicznego pomiędzy Wenezuelą a Kolumbią została napadnięta przez Indjan. Czerwonoskórzy strzelali zatrutymi strzałami. Trzech członków komisji oraz 9 robotników

zostało zabitych. Komisarz kolumbijski Don Juan Arbelatz donosi, że Indjanie postanowili bronić się do upadłego przeciwko najściu białych na ich terytorjum. Od dłuższego czasu usiłowali oni dokonać napadu na obozowisko komisji.

W ub. środę przedstawiciele Śląskiej prasy na zaproszenie dyrektora Poczty i Telegrafów w Katowicach, p. Kozubka, zwiedzali nowe urządzenie automatycznej centrali telefonicznej. W otoczeniu personelu technicznego w pierwszym rzędzie siedzi (czwarty od lewej strony) p. Kozubek, dyr. Poczty i Telegrafów w Katowicach.

TU WYCIĄC!

— 486 —

Ostrzegam panią! Niech pani pamięta o tem, że ma przed sobą istotę zrozpaczoną i zdecydowaną na wszystko!

Z tą groźbą odeszła.

Tym razem Wolecki jej nie zatrzymał.

Towarzyszył jej do drzwi z ironiczną grzecznością.

— Do widzenia, łaskawa baronówno! — rzekł jej na pożegnanie. — Dzisiejsza nasza rozmowa była trochę denerwująca.

Jestem jednak przekonany, że z pani i Lili będą jeszcze kiedyś najlepsze przyjaciółki. — Jeżeli pani pozwoli, to usłyszy o mnie znowu w najbliższych dniach.

Sydonja byłaby mu z największą chęcią napluła w twarz z gniewem i pogardą.

Wiedziała jednak, że jest w mocy tego człowieka i musi panować nad sobą.

Dopiero, gdy znalazła się na ulicy, odetchnęła swobodniej.

Z trudem udało jej się zachować obojętność, gdy się znalazła na miejscu, na którym kazała czekać szoferowi. Prawie że nieprzytomna wsiadła do samochodu.

Przez całą drogę myślała nad tem, w jaki sposób mogłaby załatwić się z niemożliwymi do spełnienia warunkami, jakie jej postawili Wolecki i Lila.

Nie zdołała jednak nic wymyśleć.

Najchętniej nie wracałaby wcale do domu. Nie wiedziała bowiem, jak się pokaże na oczy Januszowi, jak zdoła udać spokój i obojętność.

— 487 —

Godziny, które miała przepędzić w jego towarzystwie, wydały jej się straszną torturą.

Wtem samochód zatrzymał się już przed willą — za prędko, jak dla obawy Sydonji.

Pożałowała prawie, że nie kazała szoferowijechać dalszą drogą.

Gdy się rozebrała w buduarze i zabrała się do urożowania twarzy, by Janusz nie widział, jak jest błądą, przypomniała sobie, że się zatrzymała w mieście dłużej, niż to było jej zamiarem.

Zegar, stojący na kominku, wskazywał już drugą godzinę popołudniu. Janusz, który czekał na nią z obiadem, musiał się niecierpliwie.

W tej chwili zapukano do jej pokoju.

Wszedł służący, prawdopodobnie, by jej oznajmić, że już dawno nakryto do stołu.

Pomyliła się jednak. Służący powiedział jej bowiem, że hrabia każe ją prosić do swego gabinetu.

Cóż to znowu miało znaczyć?

Baronówna potrząsnęła głową.

Gdy wkrótce potem, czyniąc zadość jego życzeniu, przestąpiła próg jego pokoju, przestraszyła się.

Bo twarz Janusza, który siedział przy biurku, z głową opartą na dłoni, wykazywała cechy z trudem powstrzymanego silnego wzburzenia i była śmiertelnie błądą.

Boże drogi, co się stało?

Humor

NA POLOWANIU

Znany lekarz, doktor Iks, wybrał się na polowanie wraz z gronem swych przyjaciół. Ale pan doktor nie miał szczęścia, co strzelił, to chybił.

— To straszne! — narzekła przed sąsiadem — strzelałem już pół dnia i dotąd nic nie zabiłem!

— Mam na to sposób!

— odpowiada tenże.

— No?

— Niech pan doktor zapisze co zającowi.

MADRY JANEK

Uczył nauczyciel w szkole, jakie jest działanie ciepła i zimna, że ciepło rozszerza ciała, a zimno je ściska czyli kurozy. Nareszcie zapytał Janka, aby on na to dał przykład.

— Oto ten — mówi Janek — że w lecie dzień dłuższy, a w zimie jest krótszy.

KŁOPOTY RODZINNE

Dwóch znajomych spotyka się na ulicy:

— Panie Kupś, czemu pan ma taką smutną minę?

— Potrzebuję nieniedzy na znaleźne!

— Jakże znaleźne?

— Moja córka znalazła już narzeczonego!

SPORT I KULTURA FIZYCZNA

Nurmela (fin) zwycięzcą 18-tki

Pierwsze niespodzianki w Solleftea

W środę rozpoczęła się w uroczej miejscowości klimatycznej Szwecji Solleftea, druga część tegorocznych mistrzostw narciarskich Fisu.

Jako pierwsza część zawodów odbył się bieg 19 km. dla konkurencji złożonej i otwartej.

Na starcie stało 137 zawodników, przyczem brak było zgłoszonych narciarzy Japonii, Kanady i częściowo Szwajcarii.

Ze względu na niemalwzyczajne warunki atmosferyczne, panujące w przeddzień biegu, przesunięto bieg do miejscowości Graming, odległej o 30 km. od Solleftea. 15 stop. minus. Pogoda słoneczna. Trasa przeważnie płaska i po dejścia wymagały od zawodników wszechstronnego opanowania techniki biegowej. Bieg sam przyniósł olbrzymią niespodziankę w formie bezapelacyjnego zwycięstwa zawodników Finlandii, którzy pokonali wszystkie inne państwa na całej linii.

Na pierwszym miejscu usadowił się mało jeszcze znany na arenie międzynarodowej narciarz Finlandii S. Nurmela w doskonałym czasie 1:04,28 godz. 2. Velis Saarinen (Finlandja) 1:05,35 godz. 3. Matti Lappainen (Finlandja) 1:05,38. 4. Hegblad (Szwecja). 5. Karppinen (Finlandja). 6. O. Hagen (Norwegia). 7. H. Johansson (Szwecja). 8. F. Liikkanen (Finlandja). 9. Nils Eklund (Szwecja). 10. A. Rivari (Finlandja).

Mistrzowie pięści na Pomorzu

Finały mistrzostw pięściarskich okręgu pomorskiego odbyły się w ubiegłą niedzielę w Grudziądzu. Dały one następujący wynik:

W wadze papierowej tytuł mistrza zdobył Łaba (Bydgoszcz), bijąc na punkty Kwiatkowski. W wadze muszej Czortek, po zwycięstwie nad Wyszeckim. W wadze koguciej Schoen, który wypunktował Krzemńskiego, w wadze piórkowej — Kozłowski, który odniósł rewelacyjne zwycięstwo nad Biazgą z Gedanji. W wadze lekkiej — Wróblewski, dzięki zwycięstwu nad Stożkiem, w wadze półśredn. Neuman z Gedanji, po znokautowaniu Fabińskiego. W wadze średniej Wrosz po zwycięstwie nad Zaremą. W w. półciężkiej walkowerem tytuł mistrza przyznano Wiesznerowi i w ciężkiej, również walkowerem mistrzostwo przyznano Chistowskiemu.

Sport w Wielkopolsce

OGÓLNOPOLSKI BIEG SOKOŁA POZNAŃSKIEGO NA PRZELAJ.

Doroczny ten bieg odbędzie się, jak zwykle, w drugi dzień Wielkiejnocy w Poznaniu.

MISTRZ OKRĘGU POZNAŃSKIEGO „LEGJA” WALCZY Z KPW. LIGA.

Spotkanie tych drużyn nastąpi w najbliższą niedzielę o godz. 14.30 na boisku „Ligi” w Dębcu Szansie drużyn równe.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE W HALI SOKÓŁ — AZS. W POZNANIU.

W niedzielę o godz. 11 odbędzie się w hali Sokola przy Drodze Dębińskiej zawody lekkoatletyczne męskie „AZS-u” i „Sokola”.

BERLIŃSKA „VICTORIA” GOŚCIEM WARTY POZNAŃSKIEJ.

Na Święta Wielkanocne przybędzie na dwa mecze do Warty jedna z czołowych ligowych drużyn Berlina — „Victoria”. Mecz ten będzie dla zespołu „zielonych” doskonałym treningiem w okresie rozpoczynających się walk o mistrzostwo Ligi, w których „Warta” w roku ubiegłym tak usilnie musiała walczyć o pozostanie w polskiej ekstra-klasie.

WYŚCIG MOTOCYKLOWY O „ZŁOTY KASK” W POZNANIU JEDNĄ Z NAJWIĘKSZYCH IMPREZ W POLSCE.

Wobec tego, że w br. motocyklowe wyścigi „Grand Prix” Polski prawdopodobnie się nie odbędą — wyścig organizowany od kilku lat przez „Unię” poznańską na torze wyścigów konna w Ławicy o „Złoty Kask” będzie jedną z największych imprez motocyklowych w Polsce. Do zawodów z roku na rok stale większa ilość motocyklistów, również zagranicznych. W br. zainteresowanie będzie jeszcze większe, gdyż spodziewany jest również start szeregu doskonałych motocyklistów niemieckich. Organizatorzy liczą się również z przybyciem kilku zawodników czechosłowackich którzy chcą stanąć na torze w Poznaniu ażeby się zrewanżować za doroczną wizytę polskich motocyklistów w wielkich zawodach w Pardubicach o „Złoty hełm”.

Br. Czech, jako pierwszy Polak — 36 miejscu, z czasem 1:28,5 godz., Marusarz A. — 56, Karpel — 63.

Najlepszy Niemiec Leopold na 52 miejscu.

Bieg wogóle zakończył się pogromem zawodników środkowej Europy.

W kombinacji prowadzi: O. Hagen przed Stennenem, M. Ostleu'em, O. Slanim, Haffsbackem, Kolterudem, Vinjarem, genem.

Polaków brak w pierwszej 10-ce w kombinacji.

W Krynicy odbędzie się mecz Polska — Niemcy

Międzypaństwowy mecz hokejowy Polska — Niemcy odwołany z dnia 18 bm. dojdzie do skutku w nadchodzącą niedzielę. Mecz ten ostatecznie odbędzie się w Krynicy. Również w Krynicy dojdzie do skutku zapewne w przeddzień meczu państwowego, względnie dnia następnego drugi występ niemieckiej drużyny, która walczyć będzie już jako reprezentacja Berlina w meczu międzypaństwowym z reprezentacją Krakowa.

Większość polskich hokeistów, wyznaczona

do reprezentacji, przebywa już w Krynicy i trenuje od kilku dni, przygotowując się do tego ważnego spotkania. Drużyna niemiecka przybywa do Polski w składzie nieco odmiennym od tego, który zdobył mistrzostwo Europy w turnieju światowym w Mediolanie, a mianowicie: w bramce gra Kaufman, na obronie Roemer i Tebich, w ataku Schrep, Jaenecke, Korf, Hafner, Harker i Schrotler. Przyjazd reprezentacji Niemiec do Krynicy nastąpi w piątek.

Otwarcie skoczni narciarskiej na Kozubowej

Polskie Tow. Turystyczno-Sportowe „Beskid Śląski” w Czechosłowacji z siedzibą w Orłowie, unajęła w dniach 24 i 25 bm., a w razie niepomyślnych warunków śnieżnych w dniach 3 i 4 marca br. pod protektoratem Leona Malhonne, Konsula Generalnego R. P. w Morawskiej Ostrawie, oraz posłów dr. Jana Buzka, Emanuela Chobota i Karola Jungi — uroczystość otwarcia skoczni narciarskiej na Kozubowej, połączonej z publicznymi zawodami, przystępnymi także i dla zawodników z Polski.

Program zawodów obejmuje: Sobota, dnia 24 II względnie 3 III 1934. Bieg klasy I i II oraz klasy seniorów na 18 km. (otwarty i do kombinacji). Start o godz. 14 przed schroniskiem.

Niedziela, dnia 25 II względnie 4 III 1934. Bieg otwarty: a) dorosłym 16, 17 lat, b) klasy III, 18, 19 lat, c) bieg pań na 8 km. Start o

godz. 9 przed schroniskiem. Konkurs skoków (otwarty i w kombinacji). Początek o godzinie 11 rano.

Zawody w kombinacji rozegrają się o puhar przechodni, ufundowany przez Leona Malhonne Konsula Generalnego R. P. w Mor. Ostrawie. Zawodnicy nierejestrowani startują poza konkursem. Losowanie odbywa się 2 godziny przed startem w schronisku. Wpisowe dla zawodników wynosi 3 Kc od konkursu, w kombinacji 5 Kc, dla dorostu i pań po 2 Kc. Badanie lekarskie odbędzie się godzinę przed startem. Zgłoszenia skierować należy pod adresem „Beskidu Śląskiego” w Orłowie, l. 642 — prezes Wójcik Władysław, do dnia 23 II, 1934. Dla zawodników, kierowników drużyn oraz prasy pensja dzienna (nocleg, utrzymanie) za poprzednim zgłoszeniem 20 Kc. — Drogą do stacji kolejowej Nawście — Jabłonków.

Lwów — Tarnów — Kraków Międzypaństwowe zawody tenisa stołowego w Tarnowie

W numerze wtorkowym „Siedmiu Groszy” podaliśmy wyniki odbytego w Tarnowie trójmecz w tenisie stołowym powyższych miast. Dziś podajemy szczegółowe wyniki.

Wielki dzień tenisa stołowego w Tarnowie zgromadził na starcie najlepsze rakiety Polskie. Hegemonia Lwowa nie doznała jeszcze wprawdzie zdecydowanego wstrzaśu, jak wynika z ogólnego bilansu meczu o puhar p. Fastry w którym Lwów zajął I miejsce, ale ciężkie 3 setowe walki w połączeniu z nierozdzownym szeregiem Lwówian świadczą, że zarówno Tarnów jak i Kraków depczą Lwowowi mocno po piętach. Oba zespoły Krakowa i Tarnowa złączone w reprezentacji okręgu krakowskiego, odniosły nad Lwowem w najważniejszym spotkaniu zdecydowane zwycięstwo.

TRÓJMECZ

O PUHAR P. FASTA.

Lwów — Tarnów 3:2, Kacz (Lwów) — Czarny (Tarnów) 22:20 8:21 22:19, Feder (Lwów) — Gelbwachs (Tarnów) 15:21 21:16 21:19, Klein (Tarnów) — Kuehl (Lwów) 18:21

21:17 22:20, Fluch (Lwów) — Kanon (Tarnów) 21:17 14:21 21:12, Schiff (Tarnów) — Loewenherz (Lwów) 22:26 13:21 21:18.

Lwów — Kraków 3:2, Stefaniuk (Kraków) — Katz (Lwów) 21:15 21:17, Ohrenstein (Kraków) — Kuehl (Lwów) 21:17 10:21 21:18, Loewenherz (Lwów) — Knot (Kraków) 21:16 21:18, Fluch (Lwów) — Semper (Kraków) 21:10 21:18, Feder (Lwów) — Majerczyk (Kraków) 21:10 21:16

Kraków — Tarnów w. o.

OKRĘG KRAKOWSKI OKRĘG LWOWSKI 4:3

O PUHAR RED. CHOCHNERA. Ohrenstein (Hakoah Kraków) Kuehl (Lwów) 21:19 17:21 21:19, Feder (Lwów) — Knot (Polonia Kraków) 21:17 21:19, Klein (Samson Tarnów) — Katz (Lwów) 21:12 21:15, Loewenherz (Lwów) — Stefaniuk (W. sta Kraków) 21:13 21:18, Kauf (Lwów) — Gelbwachs (Samson Tarnów) 21:14 21:15, Czarny (Samson Tarnów) — Gaertner (Lwów) 21:17 15:21 21:16, Schiff (Samson Tarnów) — Fluch (Lwów) 17:21 21:9 21:16.

Lux-Torpeda z czechosłowackimi narciarzami w Żywcu

19 bm o godz. 15 zatrzymała się na dworcu kolejowym w Żywcu w przejeździe do Zakopanego Lux-Torpeda, wioząca wycieczkę czechosłowackich narciarzy w liczbie kilkudziesięciu osób. Wycieczką tą, zorganizowaną przez ostrawski dziennik „Morgenzeitung” kierował p. Friedel Wurzel z Ostrawy, z którym udało się Waszemu korespondentowi uzyskać rozmowę pomimo krótkiego, bo zaledwie trzymiutowego postoju. P. Wurzel, w toku rozmowy podkreślił życzliwość naszych władz celnych i kolejowych, które z niezwykłą życzliwością udzieliły wycieczce wszelkich ułatwień.

Nawiązując do ostatnich sukcesów polskich asów sportu narciarskiego, rozmówca wyraził pełne uznanie dla Bronisława Czecha, który, jak wiadomo — zdobył mistrzostwo Polski na rok 1934 na międzynarodowych zawodach narciarskich w Zakopanem, odbytych przy współudziale reprezentantów Norwegii, Czechosłowacji, Jugosławii i Węgier — przy czym nie ukrywał również sympatii dla Siemka (Czechosłowacja), który, jego zdaniem,

nie ustępuje miejsca Br. Czechowi, mimo, że zdobył drugie miejsce w tych zawodach.

Opinia p. Wurzla zdaje się być o tyle miarodajna, iż jest on znanym w międzynarodowych sferach sportowych jako znakomity i jeden z najlepszych alpinistów i narciarzy Czechosłowacji. Wprawdzie wiek jego — liczy bowiem lat ponad pięćdziesiąt — nie pozwala mu na branie czynnego udziału w konkursach, niemniej wielkie zainteresowanie dla sportu narciarskiego okazuje on stale w charakterze znanego w Czechosłowacji instruktora narciarskiego, — a obecnie cieszy się, że ma sposobność czternastodniowego pobytu w polskim Chamonix. Zaznaczyć należy, że p. Wurzel jest również autorem szeroko rozpowszechnionego podręcznika traktującego o nowoczesnej jeździe na nartach, wydane wspólnie z drem Haasem (Verlag Julius Kitzel's Nachfl. Morawska Ostrawa 1933). Marek zainteresowania dla zagranicznych sportowców stanowi fakt, że na jednej z następnych stacji w etapie podróży do Zakopanego przywitała miłych gości miejscowa orkiestra.

Sport na Śląsku

KS. CONCORDIA KNURÓW POPAZ PIERWSZY W KATOWICACH.

25 bm. odbędzie się na boisku KS. „Słowian” Katowice II zawody przyjacielskie przeciwko mistrzom klasy A Powiatu Rybnickiego „K. S. Concordia” Knurów. Klub ten bawi poraż pierwszy w Katowicach i dlatego zawody te zapowiadają się jako wielka atrakcja dla tut. zwolenników piłkarskich. Początek zawodów o godz. 14 min. 30.

ZAWODY PING - PONGOWE O MISTRZOSTWO TOWARZYSTWA.

Sekcja ping - pongowa „Odrodzenia” w Załężu odbyła zawody towarzyskie, które prowadzi kierownik sportowy kol. Alojzy Nowara. Udział brało 14 zawodników. W klasie A. wyniki zawodów przedstawiają się następująco:

1) Eugeniusz Szeliga, 2) Paweł Skrzyński, 3) Paweł Zajac, 4) Wiktor Kot, 5) Emil Dworok, 6) Karol Grolk, 7) Alojzy Nowara.

Klasa B. 1) Alfred Wawrzynak, 2) Gerhard Zygmunt, 3) Emil Pastuszka, 4) Paweł Wawrzynak, 5) Herbert Radwin, 6) Jan Sternadel, 7) Wilhelm Kupny.

Po ukończeniu zawodów wręczono mistrzostwo na rok 1933/34 dyplom, który przypadł w udziale kol. E. Szeligowi. W związku z zakończeniem rozgrywek odbył się w dniu 11 lutego br. komers dla członków.

WALNE ZGROMADZENIE S. K. M.

odbędzie się w sobotę, 24 bm. o godz. 19 min. 30 w sali restauracyjnej „Przedrój Piłkarski” w Katowicach przy ulicy M. Piłsudskiego nr. 6.

Sport w Zagłębiu Dąbrowskim

„24” SZOPIENICE — POLICYJNY

Policyjny KS. Sosnowiec w nadchodzącą niedzielę rozpoczyna sezon, meczem koleżeńskim w Szopienicach, z drużyną KS. „24”.

8 KWIETNIA MISTRZOSTWA

Tegoroczne mistrzostwa piłkarskie Zagłębia rozpoczyna się 8 kwietnia.

NOWE WŁADZE „ZAGLEBIANKI”

W ub. niedzielę odbyło się wielkie zebranie KS. „Zaglebianka”. Obecnych 86 członków. Zarządowi udzielono absolutorium, a przedtem uczczono pamięć zmarłego członka Piotra Kami, nadając mu po śmierci godność honorowego członka. Meozów rozegrano w ub. sezonie 49. Najważniejsza sprawa klubu, to budowa boiska, przyozem wybrano w tym celu specjalną komisję. Dużem zaufaniem cieszy się p. Błaszcz wieloletni prezes klubu, którego na to stanowisko wybrano jednogłośnie.

Pozatem zarząd tworzą pp. W. Zabielecki, Stanisław Ciolek, Marian Panlewski, Henryk Gwóźdź, Stan. Szata, Bol. Szubert i Lucjan Organista. Kom. rew. Michalak, Cizek i Latosiński. Sad honorowy: Ney, Mory i Grudziński. Postanowiono zakupić pamiątkowe album, do którego wpiszą zasłużonych członków.

Sport w Małopolsce

Z ŻYCIA KLUBÓW SPORTOWYCH W KRAKOWIE.

Sekcja bokserska Makkabi w Krakowie rozpoczyna treningi pod kierownictwem instruktora p. Turckiego w sali Gimnazjum, przy ul. Brzozowej, w poniedziałki i środy od godziny 8 wieczór.

Walne zebranie KKS Unia w Krakowie odbędzie się w dniu 4. marca br. o godzinie 10. rano w lokalu własnym przy ul. Plaszowskiej 13.

TENIS STOŁOWY W KRAKOWIE.

W ub. niedzielę odbyły się w Krakowie spotkania eliminacyjne pomiędzy pierwszą czwórką najlepszych pingpongistów Krakowa, Majerczykiem, i Zysmanem (Hagibor), Stefaniukiem (Wisła) i Rednerem (Hakoah) oraz Schiffem I i II Kleinem i Schmidtem (wszyscy Samson Tarnów). Najciekawszą partię rozegrano między mistrzami Krakowa, Tarnowa, Majerczykiem i Schiffem I. Zwyciężył Schiff w 3 setach. Pozatem Majerczyk pokonał po raz trzeci w b. sezonie Stefanika. W innych interesujących partiach zwyciężyli aworyci i do pierwszej czwórki okręgu krakowskiego walczącej dnia 3 i 4 marca o mistrzostwo Polski zaliczono Schiffa I, Kleina (Samson Tarnów), Majerczyka (Hagibor Kraków) i Stefaniuka (Wisła).

Mistrzostwa Polski odbędą się w Krakowie dnia 3 i 4. marca br. w hali Ośrodka WF, przy ul. Zwierzynieckiej 26.

Sport w Czechosłowacji

GRACZE SK. „TRINEC” IDA DO „SILY”

Ze w klubie SK. „Trinec” nie jest wszystko w porządku, przekonują nas nowe sprawy o przestępowaniu niektórych graczy. Po odsiechu Ruśnioka mają z SK „Trinec” odejść z Polnicka i Kehler. Obaj gracze mają przepisać do Trzynieckiego Sily.

KLUB SPORTOWY „SILA” TRZYNIEC.

Walne zgromadzenie członków Klubu Sportowego „Sila” za rok 1933 odbędzie się w niedzielę, 25 bm. o godz. 9 do południa w Domu Robotniczym w Trzyniecu.

„MOST BEZROBOTNYCH” W KRAKOWIE

Jeszcze o opłatach na mostach krakowskich

Jak wczoraj pisaliśmy, magistrat krakowski zarządził ściąganie opłat od przechodniów i pojazdów, używających nowego mostu na Wiśle.

Interes magistratu m. Krakowa jednakże prosperował, gdyż obywatele korzy-

stali z sąsiedniego mostu, nie narażając się na dodatkowe opłaty.

Wobec niezwyklej konkurencji starego mostu, magistrat krakowski postanowił po namyśle i na tym moście pobierać myto. Zaangażowano dalszy sztab poborców i kontrolerów, poczem poczęto łupić skórę przechodniów.

Karacz od najbiedniejszych

Na starym moście ruch jest niezwykle ożywiony. Na dobę przechodzi tam około 5.000 osób. Jest to przeważnie lud roboty, spieszący do pracy. Bogacze tedy nie chodzą, bo nie mają potrzeby. Sa-

machody wogóle przez ten most nie przejeżdżają. Dzienny dochód, w sumie około 300 zł., jest wyciśnięty z najbiedniejszej ludności.

„Most bezrobotnych”

Gdy wprowadzono opłaty za przejście przez stary most, wśród biednej ludności zapanowało wielkie oburzenie. Na mo-

ście dochodziło do częstych kłótni. Pokrzywdzona ludność dopomniła się o swoje prawa. Nic to jednak nie pomogło. Nie mających pieniędzy na opłatę myta, odsyłano na „trzeci most”, przy ulicy Starowiślnej. Bezrobotnym i innym biedakom nie pozostało nic innego, jak zastosować się do wskazówek poborców. Odtąd most trzeci na Starowiślnej, prowa-

Pobieranie „myta” za przejazd przez „Stary most”.

Widok na III most na Wiśle, t. zw. „most bezrobotnych”.

nak opłaca im się to, bo zaoszczędzają 5 groszy.

Swego czasu został już zaatakowany magistrat krakowski za pobieranie myta. W rezultacie czego wspaniałomyślnie u-

wolnił od opłat: wojsko, uczniów szkółnych, urzędników państwowych w mundurach, policję i... aresztantów. Dla wymienionych przejście przez mosty krakowskie jest bezpłatne.

Kiedy zamortyzuje się budowa mostu?

Mimo okazałych kwot, wpływających z myta, wątpliwy bardzo, by tą drogą zdołano zebrać jakieś fundusze na pokrycie kosztów budowy nowego mostu. Przecież olbrzymi sztab poborców, kontrolerów, nadkontrolerów, rachmistrzów, kasjerów, stenotypistek i całego szeregu innych funkcjonariuszów, zajętych w ma-

szynie biurokratyzmu tej placówki, pożera opłaty, tak bezlitośnie wyciśnięte z biednej ludności.

Odnosi się wrażenie, że nie chodzi magistratowi o pokrycie kosztów budowy mostu, ale o zatrudnianie swoich funkcjonariuszów i uskutecznianie zamówień w drukarniach na druk biletów i formularzy sprawozdawczych. (n)

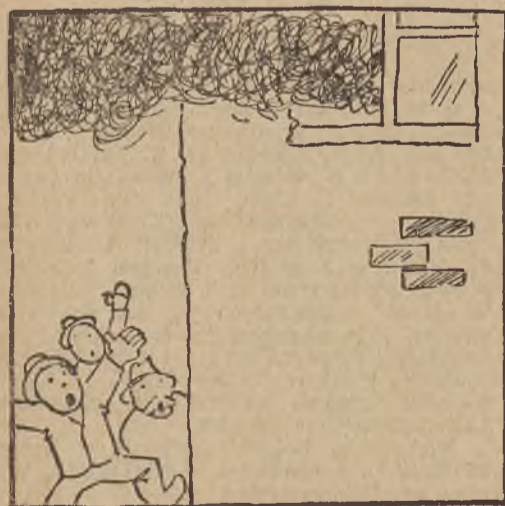
Pobieranie „myta” za przejście przez „Stary most”.

PODZIEKOWANIE. JWPanu Dr-owi Józefowi Besterowi w Chrzanowie. Za gorliwą opiekę i wyleczenie z ciężkiej choroby naszego syna, składamy na tej drodze serdeczne podziękowanie i staropolskie „Bóg zapłać”. Niech te z serca kilka płynących słów będą dla JWPana nagrodą za Jego gorliwą i odpowiedzialną przed Bogiem pracę. — Z wysokim poważaniem: Stefan i Anna Zielińscy w Chrzanowie.

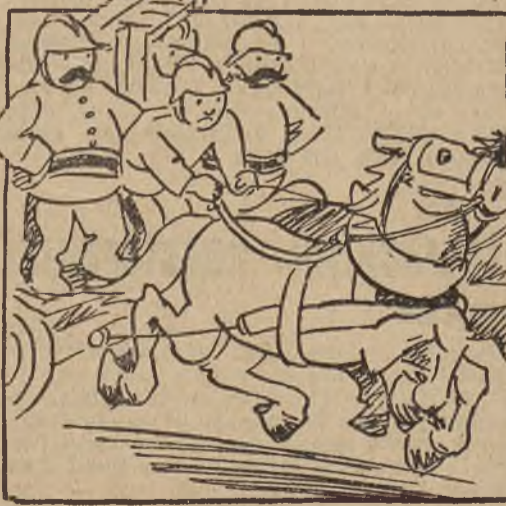
W Milowicach
abonament „Siedmiu Groszy” i „Polonii” z odnośnikiem do domu przyjmuje p. Józef Kulis, Podjazdowa 1, m. 7. (Domy betonowe).

Od Administracji
Szanownych Czytelników m. Krakowa uprzejmie prosimy, aby dla uniknięcia przerw w dalszej dostawie dziennika zechcieli łaskawie podać swe adresy z jednoczesnym przekazaniem przedpłaty na miesiąc marzec wprost do administracji pisma. Katowice, ul. Sobieskiego 11.

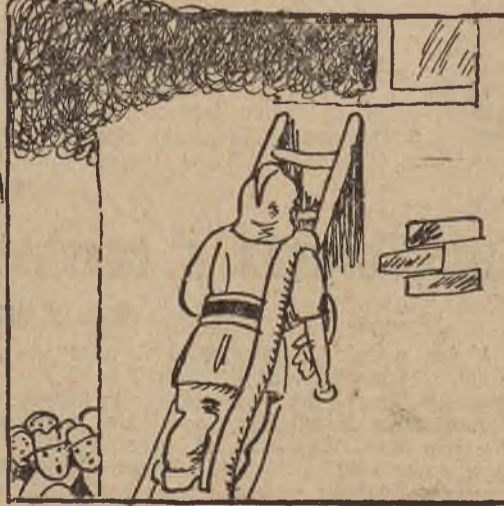
Przygody bezrobotnego Froncka

Z okna Fronckowej izdebki wielkie kłęby dymu wala, więc przechodnie wszczęli alarm, że się czyjeś graty pała.

Gdy się o tem dowiedziała w Katowicach straż pożarna, pędzi w miejsce, skąd się snuła wielka dymu chmura czarna.

Jakiś strażak, co z odwagi w całym Katowicach słynie, z grubym węzem na ramieniu wnet się wspina po drabinie.

Gdy się dostał już do okna, wnet się wszystko wyjaśniło, bowiem to z... fajeczki Froncka tak okropnie się kurzyło.

(C ag dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY” wynosi zł. 2,31
W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
KONTO P.K.O. Nr. 301.746

CENNIK
OGŁOSZEŃ
I pole 35 x 67 mm. zł. 15
Ogł. drobne 20 gr. za słow.